

വചനഭാഷ്യം അൽമായ വീക്ഷണത്തിൽ

Laity Reflect on Syro-Malabar Sunday Mass SCRIPTURE READINGS

MALAYALAM - <http://homilieslaity.com> | ENGLISH (for Children) - <http://gospelreflectionsforkids.com>

ഏലിയാ സ്തീവ മുശെ ഒന്നാം ഞായർ

2024
ഓഗസ്റ്റ് 25

പ്രതീക്ഷയിലല്ലേ. ചിലർ ആ ദിവസത്തിലേയ്ക്ക് പെട്ടെന്നടുക്കും, ചിലർക്ക് വൈകും, ചിലർ അത് കാണാതെ മരയും. ജീവിതം അങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. പത്രോസ് ശ്ലീഹ ഇവിടെ എന്തൊക്കെയോ വിളിച്ചുപറയുന്നത് അവിചാരിതമായി കണ്ട ദൈവമഹത്വത്തിൽ സ്വയം മരന്നാണ്. ഇനിയങ്ങോട്ട് ഇങ്ങനെയാണ്, തന്റെ ഗുരു ഇനി രാജാവാണ് എന്നൊക്കെ ധരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടാവണം, പാവം.

രുപാന്തരീകരണത്തിന് മുൻപുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ തനിക്ക് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന സഹനമരണങ്ങളെ കുറിച്ചും ഉത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചെക്കെ അവൻ ശിഷ്യരോട് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവർ വലിയ വില കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നും ഈശോ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. തന്റെ സഹനമരണങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവർക്ക് വരാൻ തീക്കുന്ന പീഡകളെക്കുറിച്ചും അവൻ അവരെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതേക്കുറിച്ച് ചെല്ലാം ആകുലപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ മഹത്വ പൂർണ്ണമായ രൂപം മൂന്ന് ശിഷ്യർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്.

ആ വെളിച്ചം അവനിലുണ്ടായിരുന്നു!

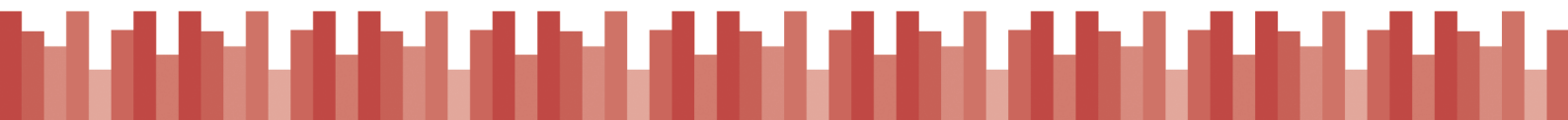
പുറ 34:28-35; 2 ദിന 5:11-14; 1 കോറി 15:35-50; മർക്കോ 9:2-13

‘നമ്മൾ ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.’ ആരായാലും പറഞ്ഞു പോകും. സ്വർഗം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്ന പോലൊരു കാഴ്ച കണ്ടാൽ ഇങ്ങനെ യൊക്കെ ചിന്തിയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മനുഷ്യൻ അങ്ങനെയാണ്. സുഖം തരുന്ന ഇടങ്ങളിൽ ആയിരിക്കുകയെന്നത് അവൻ എന്നും കൊതിക്കുന്ന ഒന്നല്ലേ. കടലോരത്തു

വസിക്കുന്നവന് മലയും മലമ്പ്രദേശത്തു നിന്ന് വരുന്നവന് കടലും എന്നും കൗതുകമുണർത്തുന്ന ഒന്നാണല്ലോ. തികച്ചും മാനുഷികം. ഇക്കര നിൽക്കുമ്പോൾ അക്കരപ്പച്ച എന്ന് പറഞ്ഞു നിസ്സാരവൽക്കരിയ്ക്കരുത് അതിനെ. അന്നന്നുള്ള കഷ്ടതകൾ ഒരുവൻ സഹിക്കുന്നത് ഒരുദിവസം ഇതൊക്കെ അവസാനിക്കും, ‘എനിയ്ക്കും ഒരു കാലം വരും’ എന്ന

സനു തെറ്റയിൽ, മേയ്ക്കാട്

അത് ആ സമയത്തെ അനിവാര്യതയായിരുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന സഹനത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലതയ്ക്ക് തെല്ലൊശ്വാസം കൊടുക്കാൻ, പ്രതീക്ഷ കൈവിടാതിരിയ്ക്കാൻ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാൻ അതവരെ ഒരുപാട് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പക്ഷെ സംഭവിച്ചത് മറിച്ചാണ്. സഹനമരണങ്ങളെക്കുറിച്ചൊക്കെ അവരങ്ങു മറന്നു. മഹിമയുടെ ശോഭയിൽ മയങ്ങിപ്പോയി.

ചില വസ്തുതകൾ ഇവിടെ നാം ധ്യാനിക്കേണ്ടതായുണ്ട്.

മലമുകൾ

വേദപുസ്തകത്തിൽ മലകളും കുന്നുകളും വെളിപാടിന്റെ ഇടങ്ങളാണ്. അവിടെയാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവസ്വരം ശ്രവിയ്ക്കാനുള്ളത്. ക്രിസ്തു എത്രയോ വട്ടം ഏകനായി മലമുകളിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നതായി നാം സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നു! അത്തുറ്റി എഴുപതു പ്രാവശ്യം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ മലകൾ പരാമർശിയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. നോഹയുടെ പെട്ടകം ഉറച്ച അറാറാത്ത് പർവതം മുതൽ മോറിയ, സീനായ്, കാർമൽ, താബോർ, ഒലിവ് എന്നിങ്ങനെ പല മലകളും ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നതായും ബൈബിൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ നമ്മോട് പറയുന്നത്, ദൈവമനുഷ്യ ബന്ധത്തിന്റെ ഒരിടമാണ് മലമുകൾ എന്നുതന്നെയാണ്. ഇവിടെ ക്രിസ്തു തനിയ്ക്ക് 'പ്രിയപ്പെട്ടവരെ' മലമുകളിൽ കൊണ്ടുപോവുക എന്നു വച്ചാൽ ദൈവത്തെ ദർശിയ്ക്കാൻ കൂടെക്കൂട്ടുക എന്നുതന്നെയർത്ഥം.

രൂപാന്തരീകരണം

രൂപാന്തരപ്പെടുക എന്നുവെച്ചാൽ സമുലമായ ഒരു മാറ്റമെന്നർത്ഥം. പക്ഷെ സത്ത മാറുന്നുമില്ല. അവിടെ ക്രിസ്തു മാറുന്നില്ല. മറിച്ച് അവന്റെ രൂപം മാറി തേജസ്സുള്ള ദൈവിക ഭാവം കൈവരുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ട നമുക്ക് ആ ദിവ്യതേജസ്സിന്റെ അല്പം സാധ്യത

ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. അപാരമായ സാധ്യതയുള്ളവനാണ് മനുഷ്യൻ എന്നൊരു പാഠം കൂടിയുണ്ടിവിടെ. ഉള്ളിൽ കനലുള്ളവരാണ് നമ്മൾ. അത് കെടുത്തണോ അതോ കരുതിവയ്ക്കണോ എന്നത് അവനവന്റെ തീരുമാനമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ആ കനൽ ഒരിക്കലും കെട്ടിട്ടില്ല എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് അവന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തിയും. നമ്മുടെ കനലുകൾ വെളിച്ചമായി മാറുന്നുണ്ടോ അതോ കെട്ടടങ്ങി ചാരമായി മാറിയോ എന്ന ചോദ്യം അവശേഷിയ്ക്കുന്നു. ആത്മപരിശോധന ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സങ്കീർണമായ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്റെ ഒരു തീരുമാനമോ അഭിപ്രായമോ ഒരുപക്ഷെ എന്നെ കൂടുതൽ പ്രകാശമുള്ളവനാക്കി മാറ്റുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഛായയുള്ളവനാകുന്നുണ്ട്.

ദൈവിക മഹത്വം

ദൈവിക മഹത്വം ശിഷ്യർ ദർശിയ്ക്കുന്ന വചനഭാഗമാണിത്. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ വെളിച്ചം ദൈവിക മഹത്വത്തെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഇവിടെ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യശോഭ മുടുപടം മാറ്റി പുറത്തു വരുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ മോശ മലമുകളിൽ കണ്ട വെളിച്ചം, എരിയുന്ന തീയിൽ കത്തി ചാമ്പലാവത്ത ചെടി, ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ശബ്ദം ഇവയൊക്കെ പലവട്ടം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിവാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളാണ്. (പുറപ്പാട് 19:16-19, നിയ 4:12, സങ്കീ 18:13, വെളിപാട് 4:5)

മോശയും ഏലിയായും

രൂപാന്തരീകരണ വേളയിൽ ശിഷ്യർ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂടെ വേറെ രണ്ടുപേരെ കാണുന്നു, മോശയും ഏലിയായും. കർത്താവിന്റെ നിയമം മനുഷ്യരിൽ എത്തിച്ചയാളാണ് മോശയെങ്കിൽ ഏലിയയാവട്ടെ ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതയിൽ ജലിച്ച, പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ വ്യക്തികൂടിയാണ്. അതായത് നിയമവും പ്രവാചകന്മാരും സന്ധിയ്ക്കുന്ന ബിന്ദുവാണ് ക്രിസ്തുവെന്ന് സാരം.

ഇവർ ഇരുവരും ദൈവിക ദർശനത്തിന് ശേഷവും ജീവിച്ചിരുന്നവരാണെന്ന കാര്യവും വിസ്മരിക്കരുത്. മാത്രവുമല്ല, 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ' എന്ന വലിയൊരു സ്വരം വീണ്ടും കേൾക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമോദീസയിൽ കേട്ട അതേ ദൈവസ്വരം. അതിന് ശേഷം മോശയെയും ഏലിയായെയും കാണാതാകുന്നു. ക്രിസ്തുമാത്രം അവശേഷിയ്ക്കുന്നു. ഇതിനർത്ഥം, പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം അവൻ വഴിയൊരുക്കാൻ വന്നവരാണെന്നും നിയമത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം അവനിലാണെന്നുമല്ലേ! മറ്റൊന്നുകൂടിയുണ്ട്. സൂര്യവെളിച്ചത്തിൽ ചന്ദ്രൻ മറയുന്നപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശോഭയിൽ മോശയും ഏലിയായും മറഞ്ഞുപോകുന്നതുമാകാം.

ആരോടും പറയരുത്!

രൂപാന്തരീകരണത്തിന് ശേഷം, താൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നും ഉയിർക്കുന്നതുവരെ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ആരോടും പറയരുതെന്ന് ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹനമരണങ്ങളോട് ചേർന്ന് മാത്രമേ ഉയിർപ്പിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാനാവൂ. വരാനിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥം നൽകുന്നത് കുരിശിന്റെ വഴിയാണ്. മഹത്വങ്ങളിൽ മയങ്ങിക്കഴിയേണ്ടതല്ല ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ വിളി എന്ന് പറയാതെ പറയുകയാണിവിടെ. മഹത്വം ക്രമേണ മനുഷ്യന് വന്നുചേരേണ്ട ഒന്നാണെന്നു സാരം.

സഹനമില്ലാതെ വിജയമില്ല, കുരിശില്ലാതെ ഉയിർപ്പില്ല. സൂര്യൻ ശോഭിക്കുന്നത് നാം കാണുന്നുണ്ട്. എത്ര കൊടും ചൂടിൽ ഉള്ളൂരുകുന്നുണ്ടെന്ന് കൂടി കാണണം. അഗ്നിശുദ്ധി വരുത്തിയ ആഭരണങ്ങൾക്ക് മാറ്റുകൂടുതൽ പോലെ സഹനങ്ങൾ നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ, ക്രിസ്തുവാകുന്ന ആ മഹാശോഭയിൽ ചെന്ന് ചേരുമെന്ന പ്രത്യാശയിൽ നമ്മുടെ കുരിശുകളെ